

X 3

JAA

1965-
'66

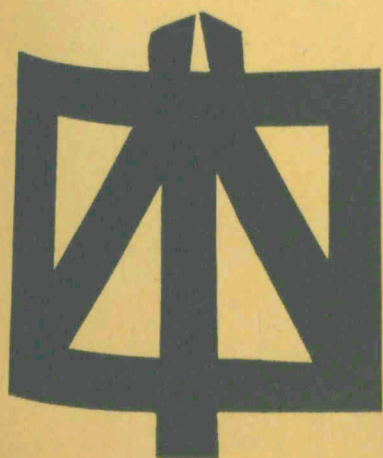
doos

9a

JAARVERSLAG

1965 - 1966

513-1965-1966

s t i c h t i n g

g a u d e a m u s

centrum hedendaagse muziek

secr.: gerard doulaan 21

bilthoven - holland

X 3

JAA

1965-
'66

X 3
C 5
421

Boekmanstichting-Bibliotheek
Herengracht 415 - 1017 BP Amsterdam
Tel.: 243736/243737/243738/243739

INHOUDSOPGAVE

	<u>Blz.</u>
ALGEMEEN	1
BESTUUR	3
CURATORIUM	4
INTERNATIONALE MUZIEKWEEK	4
INTERNATIONAAL CONCOURS	9
REISCONCERTEN	12
COMPONISTEN	13
OPDRACHTEN EN UITVOERINGEN	14
SAMENWERKING	26
PLANNEN SEIZOEN 1966/67	27

JAARVERSLAG

ALGEMEEN

Het afgelopen jaar; waarin de Stichting haar twintig-jarig bestaan vierde, wordt gekenmerkt door verschillende nieuwe activiteiten, welke werden ontplooid en door uitbreiding, welke kon worden gegeven aan de reeds bestaande werkzaamheden. Een en ander was mogelijk door de ruimere subsidie, welke van het Rijk werd ontvangen, alsmede door speciale subsidies en schenkingen, welke door instellingen en particulieren werden gegeven.

Aan het twintig-jarig bestaan werd aandacht besteed tijdens de prijsuitreiking en de ontvangst in het raadhuis van Hilversum na afloop van het laatste concert van de Internationale Muziekweek. Dit concert alsmede de prijsuitreiking en de ontvangst werd bijgewoond door Zijne Exellentie Mr. M. Vrolijk, Minister van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk, die in een toespraak de dank van de regering overbracht voor het werk, dat de Stichting Gaudeamus in deze 20 jaren heeft verzet. Deze erkenning was voor het bestuur een grote voldoening.

Deze erkenning komt ook tot uiting in een tweetal onderscheidingen, welke de Heer W. A. F. Maas mocht ontvangen. Zoals wij in het vorige jaarverslag nog juist konden vermelden ontving de heer Maas op 30 april 1965 een koninklijke onderscheiding. Hij werd benoemd tot Ridder in de Orde van Oranje Nassau. Op 15 februari 1966 ontving de Heer Maas uit handen van de Ambassadeur van de Duitse Bondsrepubliek het "Verdienstkreuz erster Klasse".

Bijzonder verheugend is de toetreding van een viertal nieuwe leden, temeer waar het aantal aangesloten componisten, nadat het enige jaren geen uitbreiding onderging, in de 2 voorgaande jaren steeds met slechts 1 componist kon worden vergroot. Als aspirant-lid zijn in dit verslagjaar toegelaten:

Jan Vriend,
Ton Bruynèl,
Willem Frederik Bon,
Maarten Bon.

Vermeld verdient ook het feit, dat het contact tussen het bestuur en de componistenraad aanmerkelijk verbeterd is, waardoor het bestuur bepaalde zaken aan de componistenraad kon delegeren. Ook werden door de componistenraad verschillende initiatieven genomen.

De belangstelling voor het werk van de Stichting en voor de verschillende manifestaties is dit jaar opvallend toegenomen. Zonder twijfel hebben de verschillende publicaties en vooral de uitgave van het mededelingenblad "Gaudeamus" hiertoe bijgedragen. In 1965 werd gestart met een mededelingenblad van bescheiden omvang dat alleen werd toegezonden aan Curatoren, bestuursleden, componisten, ere-leden en donateurs van de Stichting, alsmede aan een aantal relaties. Spoedig bleek de grote belangstelling voor deze uitgave en vele verzoeken om toezending van het blad

werden van geïnteresseerden ontvangen. Bij iedere uitgave werd de oplage dan ook groter. Dank zij de medewerking van orkesten, ensembles, solisten en de omroepverenigingen kon aan de inhoud een aanmerkelijke uitbreiding worden gegeven. Ook in het buitenland bestaat belangstelling voor deze uitgave en getracht wordt dan ook om tot een buitenlandse uitgave te komen, waarvoor een subsidie is aangevraagd bij het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk. De belangstelling voor "Gaudeamus" heeft er toe geleid dat het aantal donateurs is toegenomen.

De opkomst bij de manifestaties van de Stichting is sterk gestegen en voor het eerst was bij een aantal concerten tijdens de Internationale Muziekweek de zaal volledig bezet. Ook de belangstelling voor het slotconcert van het Internationaal Concours voor vertolkers van Muziek van Onze Tijd is belangrijk toegenomen, zodat de zaal dit jaar vrijwel uitverkocht was.

Het concert, dat het Gaudeamus-Kwartet in het kader van het Holland Festival in Amsterdam gaf, het eerste concert dat in samenwerking met het Holland Festival tot stand kwam, ondervond ook grote publieke belangstelling. Deze toegenomen belangstelling zal mede te danken zijn aan het feit dat de pers in meerdere mate dan voorgaande jaren aandacht besteedde aan het werk van onze Stichting en aan onze manifestaties. In het afgelopen jaar werden in de Nederlandse pers 606 artikelen over de Stichting en aankondigingen van de manifestaties opgenomen, tegen 515 artikelen etc. in het voorgaande jaar.

Ook in de buitenlandse pers over de gehele wereld werden aankondigingen over de Internationale Muziekweek en het Internationaal Concours opgenomen en in vele buitenlandse muziektijdschriften werden artikelen over de Stichting Gaudeamus, de Internationale Muziekweek en het Internationaal Concours gepubliceerd.

Opvallend is de sterk gestegen belangstelling in het buitenland voor onze manifestaties. Het bovenvermelde concert in het Holland Festival door het Gaudeamus-Kwartet is een van de meest overgenomen concerten door de buitenlandse radio-stations. De concerten van de Internationale Muziekweek werden door niet minder dan 16 buitenlandse radio-stations uitgezonden (zie onder "Internationale Muziekweek") en het slotconcert van het Internationaal Concours werd door 8 buitenlandse radio-stations overgenomen (zie onder "Internationaal Concours").

Zowel de Internationale Muziekweek als het Internationaal Concours werden door verschillende buitenlandse waarnemers bijgewoond, hiervan wordt bij de betreffende hoofdstukken een overzicht gegeven.

Ook in het afgelopen jaar heeft de algemeen-directeur de Stichting weer bij vele gelegenheden, zowel in binnen- als buitenland vertegenwoordigd, waarbij vooral aan de buitenlandse contacten extra aandacht werd geschonken.

Dank zij de subsidie van het Prins Bernhard Fonds werd het mogelijk meer aandacht te besteden aan de reisconcerten. De voorbereidingen en het leggen van contacten vragen echter zeer veel tijd, zodat de uitbreiding van de activiteiten op dit gebied nog niet geresulteerd hebben in een opvallende uitbreiding van het aantal reisconcerten in dit verslagjaar. Voor het komend jaar echter staan reeds nu niet minder dan 14 concerten vast, terwijl verschillende concerten nog in voorbereiding zijn.

Door bemiddeling van de Stichting ontvingen Will Eisma en Otto Ketting van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk een studie-opdracht

inzake televisie met daaraan verbonden een reisbeurs. De parktische uitvoering werd door het Ministerie aan de Stichting opgedragen.

De uitbreiding van de verschillende werkzaamheden bracht een flinke toename van de kantoorwerkzaamheden met zich mee. De uitgebreide informatie van de pers in binnen- en buitenland alsmede van de buitenlandse radio-stations, de werkzaamheden verbonden aan de voorbereiding van de reisconcerten, de uitgave van "Gaudeamus", tezamen met de normale groei van overige werkzaamheden, maken het noodzakelijk om tot uitbreiding van de kantoorbezetting te komen, waartoe hopelijk op korte termijn kan worden overgegaan.

Een vergelijking van de uitgaande poststukken geeft een beeld van de toegenomen werkzaamheden:

	1964/65	1965/66
uitgaande brieven	1457	1938
gestencilde stukken	147	239
totale oplage gestencilde stukken	9.500	38.300
overig drukwerk	12.000	24.500

Vernieuwing of aanschaf van enige kantoormachines was noodzakelijk. Naast een aantal kleine aanschaffingen, werd een nieuwe stencil-machine gekocht, de fotocopiëer-apparatuur uitgebreid en een nieuwe stereo-platenspeler aangeschaft. Al deze aanschaffingen werden mogelijk gemaakt door een schenking, welke voor dit doel werden ontvangen. Een stel grote koebellen werd door een bevriende relatie geschonken.

Vermelding verdient nog het feit dat de Stichting steeds meer gaat fungeren als informatiecentrum voor hedendaagse muziek, zowel uit Nederland als uit het buitenland werden in dit verslagjaar opvallend meer verzoeken om informatie van velerlei aard over de hedendaagse muziek ontvangen.

Algemene subsidies werden ontvangen van het Rijk, de Provincie Utrecht en de Gemeente De Bilt.

Bijzondere subsidies werden ontvangen van het Rijk, de Provincie Utrecht, de Gemeente Utrecht, de Provincie NoordHolland, de Fondation Européenne de la Culture, het Prins Bernhard Fonds, de Stichting Nederlandse Muziekbelangen en van particuliere zijde.

BESTUUR

Het Dagelijks Bestuur was het afgelopen jaar als volgt samengesteld:

Voorzitter:	Henk Stam, Rotterdam,
Plaatsvervangend Voorzitter en Algemeen Directeur:	W. A. F. Maas, Bilthoven,
Secretaris:	Johan van den Boogert, Blaricum,
Penningmeester:	Drs. B. R. Franken, Odijk,
afd. Componisten:	Mr. Rob du Bois, Haarlem.

CURATORIUM

Het Curatorium was als volgt samengesteld:

Johan de Molenaar, Utrecht - President-Curator,
Mr. L. F. Canté, Heino - Secretaris-Curator,
Kees van Baaren, Oegstgeest,
Carel Brons, Hilversum,
Jaap Geraedts, Den Haag,
Mej. Drs. J. H. Grondhout, Bilthoven,
Paul Hupperts, Utrecht,
André Jurres, Amsterdam,
Dr. J. B. Knipping, Amsterdam,
Ton de Leeuw, Hilversum,
Dr. Willem Mudde, Utrecht,
Wouter Paap, Lage Vuursche,
Elie Poslavsky, Den Haag,
J. Scholtes, Kerkrade,
Jan Wisse, Hollandsche Rading,
Dr. Jos Wouters, Hilversum.

Namens het Curatorium werden een aantal bestuursvergaderingen bijgewoond door de Heer de Molenaar en Mr. L. F. Canté.

INTERNATIONALE MUZIEKWEEK

De Internationale Muziekweek had plaats van 10 tot 17 september 1965.

De leiding van de analyse-cursus was in handen van Iannis Xenakis. Er bestond veel belangstelling voor deze cursus.

Aan de Muziekweek werd deelgenomen door:

Mario Bertoncini (Italië), Eberhard Eyser (Duitsland), Ton de Kruyf, Joep Straesser, Enrique Raxach, K. Gorter, J. Verpoorten, A. Benoist, S. Hémon, Gerd Hofmeister (Duitsland), J. Schmidt (Duitsland), e. a.

Als buitenlandse gasten waren o. a. aanwezig:

M. Yusta, van de Biennale te Madrid,
M. A. Coria, van Jeugd en Muziek, Spanje,
H. Sielmann, Hoofd afd. Muziek, Norddeutscher Rundfunk,
Dr. W. Becker, van Sender Freies Berlin,
Fred. K. Prieberg, voor verschillende Duitse radio-stations,
Jan Jacoby, voor het Dansk Musiktidskrift,
André Laporte, van de Belgische Radio en Televisie.

De jury bestaande uit:

Iannis Xenakis,
Francis Travis en
Ton de Leeuw

beluisterde de laatste dag van de Muziekweek alle uitgekozen werken en kende

de prijzen toe aan:

Joep Straesser, voor "22 Pages" (de prijs voor het beste Nederlandse werk, beschikbaar gesteld door het Prins Bernhard Fonds)

Mario Bertoncini, voor "Quodlibet" (de prijs voor het beste buitenlandse werk, beschikbaar gesteld door de Fondation Européenne de la Culture),

Peter Schat, voor zijn Koren uit het "Labyrint" (AVRO-prijs).

Aan de Internationale Muziekweek werd meegewerkt door de A.V.R.O., K.R.O., V.A.R.A. en V.P.R.O.

De concerten werden ook uitgezonden door:

The Broadcasting Service of the Hashemite Kingdom of Jordan,

Utvarp Foroya Tórshara, Far-Oer eilanden,

The Christian Broadcasting System te Seoul, Korea,

Joegoslavische Omroep, Belgrado,

The Broadcasting Corporation of China,

Radio Juventus de España,

Radio Universitaria, Costa Rica,

Radiodifusora Nacional, San Salvador,

Radio Hong Kong,

Südwestfunk, Baden-Baden,

Kol Israël, Jerusalem,

Radio Club de Moçambique,

Belgische Radio en Televisie,

Norddeutscher Rundfunk, Hamburg,

Sender Freies Berlin, Berlijn,

Hessischer Rundfunk, Frankfurt.

Het volgende artikel over de Internationale Muziekweek van Ernst Vermeulen, dat u onderstaand aantreft, verscheen in "Kunst in Utrecht".

Gaudeamusweek in speelser stadium

Er is een tijd geweest, waarin de avant-garde bijna uitsluitend loodzware en doodernstige muziek voortbracht. Het was dan ook een loodzware tijd, men vocht tegen een enorm onbegrip en ondoordringbaar lijkende vooroordelen. Met de rug tegen de muur. Vandaag de dag gaat het wat gemoedelijker en ontspannender toe. Inmiddels is de nieuwe muziek min of meer geaccepteerd of ten minste verwerkt. Kritici die dóór blijven gaan met elke seriële en post-seriële compositie al bij voorbaat te veroordelen, missen duidelijk de bus, raken in het vaarwater van de al dan niet geslaagde curiosa. Als gids verdwenen ze volledig kopje onder. Aan deze protesthouding ergert zich nauwelijks meer een componist, of het moest wel heel erg de spuigaten uitlopen. Deze lieden werken hoogstens nog op de lachspieren. Men zou hen kunnen vergelijken met degenen, die bezwaren aantekenen tegen het verdwijnen van de trekschuit. Men moet hun nazeggen, de automobiel betekent in menig opzicht een verarming. Een trekschuit is veel romantischer en genoeglijker. Ook veel minder gevaarlijk. Men dut er ook rustiger in. Allemaal waar. Maar een trekschuit hoort gewoonweg niet in deze tijd. Knappe bollen kunnen het duidelijk maken waaróm. We leven dynamischer. Nemen geen genoeg met één toon maar willen een hele toontros.

In onze eeuw van de techniek werd het zoveel knussere haardvuur vervangen door de "koelere" centrale verwarming. Natuurlijk op zichzelf een verkeerde stap... Ook de elektronische muziek biedt niet dat warme van een Wienerisch Schubert-kwintet.

Intussen is een automobiel wèl en een trekschuit géén réeel objekt in deze tijd. Het merkwaardige vind ik nu, dat het publiek nog grotendeels het varen in de trekschuit prefereert, terwijl de componisten plus een kleine - doch snel groeiende aanhang - véér vooruit rijden. Zo kan er een situatie ontstaan, waarin de museummuziek de functie verricht die de levende behoort te vervullen. Een museum heeft zin, een trekschuit kan op prenten en in reisbeschrijvingen blijven voortleven. Aldus blijft ze even waardevol als de klassieke muziek dat ook altijd zal blijven. Ik zou haar zeker niet uit de concertzaalpraktijk willen bannen. Eerlijk kom ik er voor uit, dat een elegante driemaster mij soms meer "doet" dan een moderne stoomboot. Toch heeft het vandaag geen zin meer om oude schoeners na te bouwen. En dáár gaat het om!

De vergelijkingen lopen zoals alle enigszins mank. Maar hopelijk zijn ze voldoende beeldend om tot nadenken te stemmen. Wat ik er in het kort mee wil zeggen is dit: de toontrossen worden gecomponeerd, de elektronische muziek is er. Wat baat al het gemjammer?

En nu komt het belangrijkste: als men de muziek voor geprepareerde piano benadert vanuit de "gewone" vleugel blijft men de auto vergelijken vanuit de trekschuit. Daar komt men geen stap verder mee. De vraagstelling: geniet men meer van het landschap vanuit een trekschuit dan vanuit een auto is onzuiver. Dit zijn onvergelykbare grootheden. In ieder geval zeer persoonlijk te interpreteren. Iets anders is, indien men vaststelt, dat het landschap vanuit een auto gezien sneller verschuift. Iets anders is ook als men er op wijst, dat het uitzicht vanuit een vliegtuig het landschap verkleint en tegelijkertijd vergroot. Nogmaals, wat meer esthetisch genoeg biedt, wat mooier of waardevoller is, blijft volstrekt irrelevant!

Het bovenstaande werd in feite ingegeven door de uitvoering (of beter opvoering, daarover later meer) van Mario Bertoncini's Quodlibet voor zeven slagwerk-instrumenten, contrabas, cello en viool in het kader van de Internationale Muziekweek 1965 van Gaudeamus, het Nederlandse centrum van hedendaagse muziek. Dit werk, dat de eer te beurt viel bekroond te worden en vermoedelijk bij Universal zal verschijnen, maakte de nodige discussies los. Hoe sterk had een ieder niet het gevoel vanuit een trekschuit een snel en gestroomlijnd-glanzend voertuig te observeren van geheel onbekende herkomst. Onbehaaglijk. Maar spannend. En tegelijkertijd ook ontspannend! Want de enigen die nog in dat beginstadium van één tegen allen leven zijn de studiocomponisten, de vervaardigers van tape-music. Die hebben het moeilijk. Maar hun collega's - dit werd reeds in de aanvang betoogd - kunnen nu ruimer ademen. Zij mogen relativeren, een grapje kán.

Kortom, de puberteitsspanningen van de nieuwe muziek zijn overwonnen, een volwassener en tegelijkertijd spelser stadium is ingetreden. Zoals steeds gaf ook dit jaar de Internationale Muziekweek van de jubilerende organisatie (20 jaar Gaudeamus en 15 jaar Stichting) een getrouwe afspiegeling van de algehele situatie. Dit betekende een reeks grotendeels luchtige muziekstukken. Welnu, het

Quodlibet van de 33-jarige Italiaan, die een vorige keer opviel met een fijnzinnig, bijna zangerig Weberniaans groot orkestwerk, heeft niets fanatieks, niets nadrukkelijks, is zo ontspannen als een zeepbel.

Ik vond het ook geestig! Denkt u zich eens in, vier instrumentalisten nemen een strijkstok ter hand en nemen met doodserieuze gezichten plaats achter bekkens om vervolgens langs de metalen platen te borstelen, waardoor glas-hamonica-achtige geluiden ontstaan! Er waren er die dit bijzonder ergelijk vonden. Profanerend. Daar zijn instrumenten niet voor. Ja, ja, men leze er een werk als Musik und Musiker in Karikatur und Satire van dr. Karl Strock (Stalling 1910) maar eens op na. Dit soort dingen, hoewel in een andere vorm, zijn er altijd geweest. Niets profanerends! Als Bach en Beethoven gek deden is het natuurlijk in orde.

Maar nu komt er iets merkwaardigs: heeft Bertoncini zijn Quodlibet wel als een grote grap bedoeld? Het antwoord luidt - ik heb het hem zelf gevraagd - nee, eigenlijk niet. Als we er om gelachen hebben is dat meegenomen... Trouwens, een jury die een puur lachertje durft te bekronen stelt als het ware Snip en Snap boven Faust. Quodlibet is een serieus muziekstuk, samengesteld uit elf groepen van elk één bladzijde die, uitgezonderd het eerste en het laatste, in een vrije volgorde zijn uit te voeren en waarbij een gebaren-systeem wordt toegepast dat de hoorbare ontwikkelingen (een plotseling terugnemen van de sterktegraad, een wisseling van de toonhoogte, etc. etc.) visueel maakt. Elk van de elf groepen bezit zijn eigen karakter en constructie, zijn aparte techniek. Er zijn er die mysterieus verstild aandoen, andere eisen een virtuoze, beweeglijke speelwijze, één heeft de functie van een bijna geheel vrije cadens, slechts één werd uiterst streng seriëel gecomponeerd. Dit laatste is overigens meer voor de componist van belang dan voor de luisteraar, het is er namelijk absoluut niet aan af te horen.

De bewegingen zijn minder voor het publiek gedacht dan voor de spelers zelf. In plaats van een dirigent. Toch hebben zij nog meer betekenis. Een theaterelement valt niet te ontkennen als men in de partituur ergens leest, dat de uitvoerders negen sekonden stil moeten staan in de laatste beweging. Door deze pose te behouden ebt de spanning af, maar het suk loopt hierna door zonder een "werkelijke rust. De componist wil in feite één doorlopende beweging. In de Gaudeamus-uitvoering die veel te korte voorbereidingstijd had - speciaal met het oog daarop was de presentatie overigens alleszins lofwaardig - ontbrak deze. Er mankeerde meer. Het tot klinken brengen van de koebel met de strijkstok kon bijvoorbeeld niet gerealiseerd worden omdat het instrument, evenals de bekkens, eenvoudigweg inferieur was. Uit bepaalde bekkens kan men namelijk nog verschillende kleurgradaties te voorschijn toveren, ja zelfs flageoletten zijn mogelijk. Het geluid kan zo lang en zo zacht en sterk zijn als van een viool afkomstig, met natuurlijk het verschil dat de bekkens en de koebel een ruisspektrum toevoegen. En daarom gaat het juist. Dat complexe kleurtje van de "witte ruis". Daarnaar wordt allerwege gezocht. Bertoncini ontdekte iets... en wist dit meteen artistiek te integreren.

Een ander uitstekend voorbeeld van lichte, luchtige muziek, gaf de spits-spirituele, surrealistische cantate Pour faire le portrait d'un oiseau, of precieser nog, de "moments musicaux" voor kamerensemble met piano en zang-soli van Ton de Kruyf. Een verassing in die zin, omdat deze componist met zijn vroegere cantate Einst dem Grau een Duits-expressionistische sfeer wist op te roepen en nu een ander uiterste, een Frans-speelse geest in klanken wist

te vangen. Het gedicht van Prévert werd gevat in een thema met veertien variaties, voorafgegaan door een hel-scherpe prelude (concertino).

Humor ontbrak evenmin in het eveneens surrealistische orkestwerk 22 Pages van Joep Straesser voor blazers, contrabassen, harp, celesta, vibrafoon, xylofoon, slagwerk en drie mannenstemmen. De tekst van John Cage wordt meer gesproken dan gezongen. De orkestachtergrond herinnert aan soortgelijke van Ton de Leeuw. Deze goed gerealiseerde partituur kreeg de prijs voor de beste Nederlandse inzending.

Maar alleen uit knipogen en zonnenschijn was de Gaudeamusweek ook niet samengesteld. Om even op het begin over te stappen, een concert door het met zichtbare tegenzin musicerende Radio Philharmonisch Orkest onder leiding van de bepaald niet te benijden Bruno Maderna (Bertoncini's en de Kruyf's muziekstukken waren in de vertrouwde handen van Elie Poslavsky gesteld) leverde wel degelijk ook een knorrig stuk op. De veel te lange Thumos van Girolamo Arrigo, de tweede Italiaan. Er klonken eerst norse trombones en zo meer totdat tenslotte de boze heks door een lieve fee werd overwonnen: beeldschone akkoordopeenvolgingen tot besluit. Heel mooi, maar toch weer niet zo dat je er niet genoeg van kon krijgen. Gelukkig stond er een duidelijk abstrakt-muzikanteske Serenata II van Jan van Vlijmen tegenover. De concerterende fluitpartij werd met opvallend slanke - d.w.z. vrij strakke - toonvorming voorgedragen door Peter van Munster. Met een concert heeft de Serenata II echter weinig te maken, de solostem is geïntegreerd binnen de vier orkestgroepen gedacht. Ook de cadenzen missen de stereotype akrobatiekjes en alhoewel het uiterste van de embouchure wordt geëist (grote sprongen dwars door de registers heen) is het werk nergens virtuoos ter wille van de virtuositeit. Een concert dat dus geen concert is. Een automobiel, die op een trekschuit lijkt.

Dat een trekschuit minder gevaarlijk is staat vast. In de oude muziek kan je niets overkomen, in de moderne alles. Zo ook hier. Een frontale botsing maakte de Capriccio Svedese van Friedrich Eyser, een in Zweden werkende Duitse componist. Een ongeluk dat als volgt kan worden verklaard. Eyser bestudeerde een soort trekschuitje op wielen waar hij een motor in had geplaatst. Het trekschuitje: het hoorbare resultaat dat aan een vervelende, mislukte fuga herinnerde; de motor: een kwasi-diepzinnige toelichting over een nieuw rotatieprincipe waar de jury waarschijnlijk van dacht: tjee, wat zou dat zijn, laten we het eens uitvoeren.

Ter opvulling van de Gaudeamus-inzendingen (de boven besproken werken) dienden nog een compleet orgelprogramma, uitgevoerd door Charles de Wolff, een Webern-herdenking (zeer indrukwekkend door de geconcentreerde vertolkingen van het Gaudeamus-Kwartet) en composities van Eisma, Louis Andriessen, Mengelberg, Fortner, Brown, Stockhausen, Zimmerman, Parmegiani, Bayle, Ferrari en Strawinsky. Gememoreerd dient tevens een lezing door de cursusleider Iannis Xenakis, geïllustreerd met eigen bandmuziek. Merkwaardig vond ik het grote kwaliteitsverschil in deze composities. Soms maakte Xenakis gebruik van typisch Franse concrete, vrij goedkope effecten, maar dan plotseling afgewisseld met uitschieters die de eerst postgevatte mening, dat Xenakis primair architect en mathematicus is, gelukkig ogenblikkelijk doen verdwijnen. Speciaal in verband met het feit, dat er zo veel geliefhebberd wordt door componisten in de randge-

bieden van wis- en natuurkunde, was het bijzonder nuttig dat een uitgesproken professionele figuur eens orde op zaken kwam stellen. Het is ook te gek dat er componisten in auto's rijden die slechts beseffen hoe een trekschuit in elkaar zit ! Wat natuurlijk niet wegneemt, dat je een auto kunt besturen zonder hem geheel te doorgronden....

INTERNATIONAAL CONCOURS VOOR VERTOLKERS VAN MUZIEK VAN ONZE TIJD

In samenwerking met het Utrechts Conservatorium werd wederom een Internationaal Concours voor vertolkers van Muziek van Onze Tijd georganiseerd. Het Concours had plaats van 17 t/m 24 maart 1966.

De deelname was groter dan in voorgaande jaren. Er werden 40 inschrijvingen ontvangen met in totaal 66 deelnemers, die afkomstig waren uit de volgende 14 landen: Nederland, Verenigde Staten, Engeland, Duitsland, België, Polen, Tsjechoslowakije, Israël, Zwitserland, Frankrijk, Luxemburg, Hongarije, Argentinië en Japan.

Op de ingediende programma's kwamen 55 composities van 41 Nederlandse componisten voor, verschillende van deze composities stonden op de programma's van meerdere deelnemers.

De jury bestond uit: Henk Stam voorzitter (Deze verving de heer Johan van den Boogert, dit t.g.v. het hem overkomen autoongeval),

René Allain (Frankrijk),
Prof. Wolfgang Fortner (Duitsland),
Prof. Dr. Francis Travis (Verenigde Staten),
Klaus Huber (Zwitserland).

De eerste ronde had plaats op 17, 18 en 19 maart in het Utrechts Conservatorium. Tot de tweede ronde, die op 21 en 22 maart eveneens in het Utrechts Conservatorium plaats had, werden door de jury 13 deelnemers toegelaten, de derde ronde had op 23 maart plaats in het Gebouw voor K&W. Tot deze ronde werden toegelaten: Harald Boje, Christian Bor, Marta Gozdecka, Zygmunt Krause en Roger Smalley.

Het slotconcert werd op 24 maart gegeven in het Gebouw voor Kunsten en Wetenschappen. Na afloop werden de prijzen uitgereikt door de Heer B. P. Wagemans, Hoofd van de Onderafdeling Muziek- en Danskunst van het Ministerie van Cultuur, Recreatie en Maatschappelijk Werk.

De prijswinnaars waren:

- 1e prijs: Harald Bojé (Duitsland) - piano,
- 1e prijs: Zygmunt Krause (Polen) - piano,
- 3e prijs: Marta Gozdecka (Polen) - piano,
- 4e prijs: Roger Smalley (Engeland) - piano,
- 5e prijs: Christian Bor (Nederland) - viool.

Verder werden er premies toegekend aan:

Walter Boeykens (België) - klarinet (begeleid door Tan Crone) ,
Duo Peter Martin - Harald Bojë (Duitsland) - fluit-piano.

Dank zij een gift van een "Gaudeamus-vriend", die onbekend wenst te blijven, werd de Stichting in staat gesteld twee eerste prijzen uit te laten reiken.

Als buitenlandse waarnemers waren tijdens het Concours aanwezig:
Andrzej Dobrowolski - secretaris-generaal van het Poolse Componistenverbond,
H. Sielmann, Hoofd afd. Muziek van de Norddeutscher Rundfunk,
André Laporte van de Belgische Radio en Televisie.

Het slotconcert werd opgenomen en later uitgezonden door de A.V.R.O.

Voor het eerst sedert het bestaan van het Internationaal Concours werd het slotconcert door buitenlandse radio-stations uitgezonden, n.l.:

Belgische Radio en Televisie, Brussel,
DDR - Oost-Berlijn,
Radiodiffusion-Télévision Française, Parijs,
Schweizerische Radio-und Fernsehgesellschaft,
Radio Turkije,
Radio Ceylon,
Radio Club de Moçambique,
Radio Phillipijnen.

IN "Kunst in Utrecht" verscheen het volgende artikel van Ernst Vermeulen over het Internationaal Concours:

Het veranderde notenschrift en een uniek concours

Een van de merkwaardigste ontwikkelingen in de hedendaagse muziek betreft het notenschrift. In feitekeer ik, door dit zo te stellen, de zaak om. Het veranderde notenschrift is een gevolg van het nieuwe componeren. De ontwikkeling van het notenschrift in de moderne muziek, waar we ons midden in bevinden, doet niet meer dan de compositorische uitdrukkingsmiddelen in een systeem stollen. Niet het notenschrift veranderde, doch de muziek en pas daarmee ook het beeld van de nieuwe partituur. Toch bestaat er een wisselwerking. De invloed van de notatie is ongetwijfeld niet gering. Ik ken een componist die lange tijd met het probleem liep hoe een bepaald idee het best genoteerd kon worden. Hij zag er ten slotte maar van af en werkte het stuk geheel om. Ook maakte ik het mee, hoe componisten zo geïntrigeerd raakten door originele oplossingen van ruisklanken, nieuwe speelwijzen en wat dies meer zij, dat zij van de gegevens uit tot compositorische impulsen kwamen. Met gegevens bedoel ik dus de notaties zelf. De verwarring is groot: een aantal werken die niets voorstellen, maar interessant genoteerd zijn, kregen een kans. Natuurlijk kan men de gebruikelijke notatiewijze aanhouden en dan de nieuwe speelwijze in een voorwoord uiteenzetten. Niet zelden neemt dit groteske vormen aan. Donatoni's Per Orchestra heeft een uiteenzetting van tachtig folio's. . . . Vaak kwam het ook voor dat iemand een teken bedacht, dat bij een collega al bestond (maar dan iets anders bewerkstelligde). Sterker, tekens die in de klassieke muziek voorkomen, worden door sommige

avantgardisten eveneens toegepast, met een totaal andere doelstelling wel te verstaan.

Het lijkt mij dat het nú zaak is voor de musicologen om in te grijpen. Is het niet onnodig en onpraktisch hoeveel tijd er tegenwoordig door een uitvoerend musicus besteed moet worden aan de "ontcijfering" van een muziekstuk ? Ja, hoe vaak komt het niet voor dat men meer tijd nodig heeft om door te hebben wat de componist precies bedoelde dan om het werk in te studeren ! De merkwaardige situatie doet zich voor dat men een notatie in gewoon notenschrift maakt, die inderdaad niet zelden aantoonbaar is, dat het op die manier óók mogelijk was... Dit probleem is overigens niet van vandaag. Hoeveel dirigenten - de componist inclusief ! - hebben Strawinsky's *Sacre* niet in een doorlopende maat overgeschreven met accenten, die de plaats van de maatwisseling markeerden ? Het probleem van de metriek mag echter langzamerhand als overwonnen beschouwd worden, het probleem van de waanzinnig gecompliceerde ritmiek (onmogelijke onderverdelingen) bepaald niet.

Om weer terug te keren op het schiftings- en vergelijkingswerk, dat door musicologen en muziektheoretici eens grondig aangepakt zou moeten worden: er circuleert reeds één werk waarmee een begin is gemaakt, Erhard Karkoschka's *Das Schriftbild der neuen Musik (Bestandaufnahme neuer Notationssymbole - Anleitung zu deren Deutung, Realisation und Kritik)*, uitgegeven bij Hermann Moock - Celle 1966. Natuurlijk is dit niet de enige arbeid die verricht werd. In 1964 vond in Darmstadt een congres plaats dat geheel gewijd was aan de notatieproblematiek van de nieuwe muziek. Maar 1964 is al weerlang geleden, en de meeste literatuur in de vorm van tijdschriftartikelen dateert trouwens uit de jaren 1960-62... Men zou ook een heel eind in de goede richting raken, wanneer men bij de uitgave van bepaalde werken van Brown, Bussotti, Cage, Cerha, Kagel, Ligeti, Logothetis (die vooral), Pousseur, Schäffer, Stockhausen en anderen een "uitwerking" publiceerde. Sterker, ik zou als ik uitgever was bij een grafisch genoteerde compositie eisen dat er een tweede, uitgeschreven vorm aan toegevoegd werd.

De reden waarom deze verzuchting geslaakt wordt hangt samen met het unieke internationale concours voor vertolkers van muziek van onze tijd, dat dit jaar weer vele buitenlanders naar Utrecht lokte. Weinig Fransen, enkele Hongaren en Tsjechen, veel Duitsers, Polen en vertegenwoordigers uit Engeland en de Verenigde Staten. Voorts nog deelnemers uit België, Zwitserland, Israël, Luxemburg (een vokaal kwartet bestaande uit twee tenoren, bariton en bas - nooit geweten dat daar moderne muziek voor geschreven werd !), Japan en Argentinië. De Stichting Gaudeamus organiseerde dit Concours in samenwerking met het Utrechts Conservatorium nu voor de vierde maal. In 1963 namen alleen Nederlandse musici deel, in 1964 ontstond een Europees Concours en in 1965 een internationaal. Deelname is mogelijk voor elk instrument, maar in de praktijk blijkt dat het in de eerste plaats de pianisten zijn die het ver brengen. Dit jaar kwam geen enkel ensemble in de eindronde. Zou het geen aanbeveling verdienen om twee jury's aan het werk te zetten en aldus het concours te splitsen in één voor piano en één voor ensembles ? Ten slotte is het zo, dat talrijke combinaties onmogelijk ver kunnen komen alleen omdat het repertoire voor de groep bijzonder klein is. Een verstandige maatregel leek mij, dat de spelers ditmaal een programma moesten inleveren van één uur lengte. Daaruit maakte dan de jury een keuze van een

half uur. (Wanneer men de deelnemers weer direct een programma van dertig minuten had gevraagd was de kans groot dat er lieden zouden deelnemen die niet over de juiste mentaliteit beschikken maar door hard op enkele werken te ploeteren toch de suggestie weten te scheppen dat ze "bij de tijd" zijn).

Tenminste twee composities behoren afkomstig te zijn van Nederlandse componisten. De propagandistische waarde hiervan ligt voor de hand, - alle kans bestaat dat de buitenlandse deelnemers ook in eigen land deze composities op hun programma's zullen plaatsen. Dat er met name in Polen vrij veel Nederlandse muziek wordt gespeeld hangt aanwijsbaar samen met het grote aantal Poolse musici op dit Concours.

Het is misschien niet oninteressant te weten welke Nederlandse componisten op de diverse lijsten zijn geplaatst: Pijper, Badings, Hendrik Andriessen, Vormolen, Zagwijn, Van Hemel, Henkemans, Flothuis, Strategier, De Klerk, Bijster, Pala, Welmers, Kee, Matter, Focke, Smit-Sibinga, Steenhuis, Jurriaan Andriessen, Van Praag, Van Delden, Geraedts, Kox, De Marez Oyens, Brons, Wisse, Bruins, Ton de Leeuw, Van Baaren, Van Vlijmen, Reinbert de Leeuw, De Kruyf, Straesser en Louis Andriessen. (De volgorde is vrij willekeurig; ik moet bekennen dat er enkele bij zijn van wie ik nog nooit een werk gehoord heb). Van al deze componisten kwamen er drie in de eindronde: Reinbert de Leeuw met de overzichtelijke, cleane Music for piano, Theo Bruins met Sei Studi, een ritmisch uiterst gecompliceerd, zeer pianistische compositie, en Louis Andriessen met de Double, een intrigerende partituur, die halverwege veel aan het initiatief van de uitvoerenden, een klarinettist en een pianist, overlaat.

De Engelsman Roger Smalley speelde heel precies het werk van Bruins, slechts een graadje of wat niet fel en droog genoeg. De Belg Walter Boeykens, begeleid door Tan Crone, was de vaardige pleitbezorger van de Double. Het aleatorische gedeelte kwam minder bevredigend over, maar een handige klarinettist is Boeykens in ieder geval zonder meer. Smalley gaf eveneens een correcte weergave van Schönbergs opus 23. Ook Christian Bor, de enige Nederlander in de finale-ronde, koos een compositie van Schönberg: de Phantasy opus 47. Zijn aanpak getuigde niet zo duidelijk van een vertrouwdheid met de moderne muziek, maar zijn instrumentale kunnen bleek onloochenbaar (hij is pas vijftien).

De derde prijs ging naar de lyrische, zeer fijnzinnige pianiste Marta Gozdecka (Polen), de tweede werd echter niet toegekend om zodoende twee eerste prijzen te kunnen uitreiken. De gelukkigen waren de pianist Zygmunt Krauze (Polen), die een perfecte uitvoering gaf van Music of Changes IV van John Cage en Harald Bojë (een Duitse pianist), die verblufte met een virtuoze vertolking van Stockhausens Klavierstück X.

REISCONCERTEN

Dank zij een subsidie, welke het Prins Bernhard Fonds vorig jaar reeds toekende, werd het mogelijk meerdere reisconcerten te realiseren. Het kost echter vrij veel tijd om deze concerten in wat groter aantal gerealiseerd te krijgen. Ook werden een aantal schoolconcerten gegeven door Ton Hartsuiker en door het

Gaudeamus Kwartet. Deze schoolconcerten blijken in de meeste gevallen een bijzonder succes te zijn. Er werd door verschillende scholen reeds verzocht ook het komend jaar weer een concert te geven.

Reis- of schoolconcerten werden gegeven in: Amsterdam, Leeuwarden, Hilversum, Bonn, Sittard, Eindhoven, Haarlem, Den Haag, Noordwijkerhout, Rijswijk en Leiden.

Voor het komende jaar zijn reeds vele reisconcerten vastgelegd, terwijl verschillende concerten in voorbereiding zijn:

Druten, Essen, Amsterdam, Rotterdam, Bad Godesberg, Emmen, Maastricht, Deventer, Münster, Zuid-Duitsland tournee met concerten in München, Augsburg, Basel en Freiburg; Brussel en Nijmegen.

COMPONISTEN

Per 30 april 1966 waren de volgende componisten bij de Stichting aangesloten: Louis Andriessen, Rob du Bois, Maarten Bon, Willem Frederik Bon, Jo van den Booren, Carel Brons (curator), Ton Bruynel, Will Eisma, Hugo van Eysselsteyn, Jaap Geraedts (curator), Misja Mengelberg, Elie Poslavsky (curator), Enrique Raxach, Lucas van Regteren Altena, Peter Schat, Henk Stam, Joop Stam, Joep Straesser, Jos Kunst, Jan van Vlijmen, Jan Vriend, Jan Wisse (curator), Otto Ketting, Ton de Kruyf en Ton de Leeuw (curator).

De volgende componisten hebben het afgelopen jaar in Huize Gaudeamus gewoon en onderhouden goede contacten met onze Stichting: Makoto Shinohara (Japan), Ramon Zupko (Amerika), Zoltan Pongracz (Hongarije).

OPDRACHTEN AAN EN UITVOERINGEN VAN WERKEN VAN
GAUDEAMUS-COMPONISTEN.

Louis Andriessen

Opdrachten:

Toneelmuziek bij le Malentendu van Albert Camus.
Toneelmuziek bij Het Rondschrijven van Vaslav Havel.
Tune voor NCRV-TV.
Ministerie van CR en M: een pianowerk.

Uitvoeringen:

<u>Compositie</u>	<u>datum</u>	<u>plaats</u>	<u>uitvoerenden</u>
Sonate 1956 voor fluit en piano	19-4-'65	Enschede	Govert Jurriaanse, Ton Hartsuiker.
	23-1-'66	Den Haag	Govert Jurriaanse, Ton Hartsuiker.
Nocturnen voor so- piaan en kamerorkest	DAV-serie	Donemus, herfst '65,	E. Lugt, Concertge- bouworkest o.l.v. B. Haitink.
Ittrospezione I	10-3-'65	Haarlem	Rob du Bois en Louis Andriessen.
A flower song I Registers voor piano	8-11-'65	Amsterdam	Will Eisma.
	28-1-'65	Krakau	Adam Kaczynski,
	4-3-'65	Utrecht	Adam Kaczynski (2 maal),
	8-4-'65	NCRV	Louis Andriessen,
	12-10-'65	Eindhoven	Norbert Grossmann,
	herfst '65	Polen	Adam Kaczynski (18 maal),
	26-12-'65	Amsterdam	Chaia Gerstein
A flower song II	7 maal tijdens de schoolconcerten van de Stichting.		
	20-5-'65	Den Haag	Koen van Slogteren,
	17-9-'65	KRO	Koen van Slogteren,
	2-11-'65	Arnhem	Koen van Slogteren,
	5-1-'66	KRO	Koen van Slogteren.
Sweet for recorders	16-6-'65	Berlijn	Frans Brügggen,
	3-12-'65	Berlijn	Frans Brügggen,
	13-4-'66	Berkeley	Frans Brügggen,
	16-4-'66	Los Angeles	Frans Brügggen,
	26-4-'66	New York	Frans Brügggen.

Rob du Bois

Opdrachten:

Van Koen van Slogteren: Mood Music for oboe and organ.

Uitvoeringen:

Muziek voor altblokfluit.	..-1-'66	BBC	Frans Brügger.
Chants et contrepoints	..-9-'65	VARA	Danzi-Kwintet,
	28-4-'66	VARA	Danzi-Kwintet.
Une façon de dire que les hommes de 25 ans né chantent plus		Warschau, Kraukau en verschillende andere plaatsen in Polen	Ensemble MW2 Leonhard Beck.
Pastorale IV Kwartet voor hobo, viool altviool en cello	30-11-'65	Eindhoven Saarbrücken Radio Saarbr. Amsterdam	Nederl. Hobokwartet, Nederl. Hobokwartet, Nederl. Hobokwartet. Ileana Melita, Pieter Odé, René van Ast, Maarten Bon.
Words	6-2-'66	Amsterdam	Will Eisma, Rob du Bois, Will Eisma, Rob du Bois.
Ad libitum	8-11-'65	Amsterdam	Michael Vetter,
Pastorale VII	25-2-'66	Münster NDR Hannover	Michael Vetter.

Jo van den Booren

Opdrachten:

Van de Oetels, carnavalsvereniging: Oeteldonck, boerleske in 3 taferelen voor groot orkest.

Uitvoeringen:

Brabant Suite (finale)	25-11-'65	Den Bosch	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans,
	26-11-'65	Tilburg	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans,
	27-11-'65	Eindhoven	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans,
	28-11-'65	Breda	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans,
	..-1-'66	KRO	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans.
Oeteldonck boerleske	15-2-'66	Den Bosch	Brabants Orkest o.l.v. S. Pijpers.
Chanson du printemps pour hautbois seul	30-3-'66	Den Bosch	Stein en Friesen.

Ton Bruynèl

Opdrachten:

Van Ministerie van CR en M: filmmuziek "Freem".
Van N.V. Philips: filmmuziek.
Van KRO-TV: "Milieu april '66".

Uitvoeringen:

Reliëf 1964	28 april -		
	28 mei '66	Amsterdam	72 maal
	...-'66	KRO	
Freem	2-2-'66	Utrecht	
	2-2-'66	Scheveningen	
	6-4-'66	Amsterdam	
	7-4-'66	Amsterdam	
Auto portrait du diable (filmmuziek)		Parijs	
Reliëf 1964	28-2-'66	Utrecht	
	1-3-'66	Utrecht	
	8-3-'66	Eindhoven	
	15-3-'66	NCRV-TV	
	30-3-'66	NCRV	
Milieu april '66		KRO-TV	
Reflexen 1961	..-4-'66	Rotterdam	

Will Eisma

Opdrachten:

Van Trio di Fiati: Affairs III voor hobo, klarinet en fagot.
Van Michael Vetter: Wonderen zijn schaars, voor blokfluit en piano.
Van het Danzi-Kwintet: Fontemara voor blaaskwintet.
Van het Cultuurfonds BUMA: een werk voor hobo, viool, altviool en cello.

Uitvoeringen:

Sonatine	24-5-'65	Leeuwarden	Ruurd Kooistra.
Diaphonia	8-6-'65	Hilversum	Nederl. Hobokwartet.
Diaphora	17-6-'65	AVRO	Radio Kamerorkest o.l.v. Roelof Krol.
Due Madrigali	25-6-'65	VARA	Will Eisma, Theo Bruins.
Taurus A 05N2A	14-9-'65	Hilversum	Radio Philharmonisch Orkest o.l.v. Bruno Maderna.
Affairs I	9-10-'65	VARA	Rob Meyn-sextet.
Madrigale II	8-11-'65	Amsterdam	Will Eisma, Rob du Bois.
Sonatine	29-11-'65	Amsterdam	Ottolien van Vreeswijk.
Diaphonia	30-11-'65	Eindhoven	Nederl. Hobokwartet,
	7-12-'65	Saarbrücken	Nederl. Hobokwartet.
Diaphora	4-1-'66	AVRO	Radio Kamerorkest.
Due Madrigali	25-2-'66	Münster	Will Eisma, Rob du Bois.
Archipel	27-2-'66	Amsterdam	Gaudeamus-Kwartet.
Diaphonia	2-3-'66	Londen	Nederl. Hobokwartet,
	3-3-'66	Leicester	Nederl. Hobokwartet,
	3-3-'66	Coventry	Nederl. Hobokwartet.
Diaphora	17-4-'66	Amsterdam	Concertgebouworkest o.l.v. Bruno Maderna.

Otto Ketting

Opdrachten:

- Van Nieuw Rotterdams Toneel: toneelmuziek "Luther" van Osborne.
Van Nieuw Rotterdams Toneel: toneelmuziek "De wolken voorbij" van Billetdoux.
Van Filmcentre int. London: filmmuziek "The river must live".
Nieuw Rotterdams Toneel: toneelmuziek "Antigone" van Sophocles.
Van Gemeente Amsterdam: "Collage nr. 7" voor dansers en musici.
Ministerie van CR en M: een werk voor 2 instrumenten.

Uitvoeringen:

Collage nr. 9	26-1-'66	Amsterdam	Concertgebouworkest o.l.v. Ernest Bour,
	27-1-'66	Amsterdam	Concertgebouworkest o.l.v. Ernest Bour.
Intrada Festiva	27-10-'65	Amsterdam	Kunstmaandorkest o.l.v. Anton Kersjes,
	4-12-'65	Amsterdam	Concertgebouworkest o.l.v. H. Vonk,
	25-1-'66	KRO-TV	Concertgebouworkest o.l.v. H. Vonk.
Fanfares 1956	15-6-'65	Tilburg	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans,
	22-6-'65	Den Haag	"
	25-6-'65	Eindhoven	"
	27-6-'65	Amsterdam	"
	3-7-'65	Rotterdam	"
	16-10-'65	Amsterdam	Radio Philharmonisch Orkest o.l.v. Jean Fournet,
Due Canzoni	18-11-'65	Den Bosch	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans,
	27-4-'66	Eindhoven	"
	24-9-'65	KRO	Radio Kamerorkest o.l.v. Roelof Krol,
	18-11-'65	NRU	Radio Kamerorkest o.l.v. André Rieu.
Concertino	10-12-'65	Den Haag	Ork-Kon. Conservatorium o.l.v. L. Stotijn,
	5-4-'66	Den Haag	Z. H. -Orkest o.l.v. J. v. d. Waart.
Variazioni per orchestra	25-4-'66	VARA	Radiokamerorkest o.l.v. Roelof Krol.
Interieur	1-6-'65	VPRO-TV	Residentieorkest o.l.v. L. Stotijn.

Collage nr. 8.	7-2-'66	Amsterdam	G. Jurriaanse, T. Hartsuiker,
	25-2-'66	Enschede	"
Thema's en variaties	18-7-'65	VPRO	Eller-Miller-Crone.
Concerto per organo	4-10-'65	NCRV	Charles de Wolff
Sonate 1955	28-9-'65	Den Haag	Kon. Conservatorium.
Komposition mit 12 Tönen	23-1-'66	Den Haag	Ton Hartsuiker,
	7-2-'66	Amsterdam	Ton Hartsuiker.
Intrada	8-11-'65	AVRO	Frans Vreugdenhil.
Concertino voor orkest en jazzkwintet	6-2-'66	AVRO	Radiokamerorkest en Skymasters.
Sonatine nr. I	7-2-'66	Amsterdam	Ton Hartsuiker.
Fanfares 1956	5-3-'66	KRO	Brabants Orkest o.l.v. Hein Jordans.

Ton de Kruyf

Opdrachten:

- Van "Forum" flimproductie: filmmuziek bij "Eiland" van Erik Terpstra.
Van Gemeente Amsterdam: "Serenata".
Van Ministerie CR en M: Een compositie voor koor en orkest.
Van Johan Wagenaarstichting: Een werk voor solo-zangstem en orkest.
Van Gemeente Amsterdam: Balletmuziek voor het Nederlands Danstheater.

Uitvoeringen:

Sonata (cello-solo)	16-9-'65	Utrecht	Siegfried Palm,	
	6-2-'66	Amsterdam	René van Ast,	
	11-11-'65	Krakau	Jerzy Klocek,	
	12-11-'65	Krakau	Jerzy Klocek,	
	13-11-'65	Krakau	Jerzy Klocek,	
	13-12-'65	Warschau	Jerzy Klocek,	
	14-12-'65	Warschau	Jerzy Klocek,	
	16-12-'65	Warschau	Jerzy Klocek,	
	28-9-'65	Manchester	John Dow,	
	10-1-'66	Keulen	Sebastian Pliquet,	
Sgrafitti		SFB (Berlijn)	Siegfried Palm.	
	..-10-'65	Amsterdam	Ton Hartsuiker.	
	Sonatina	28-5-'65	Krakau	B. Swiatek, S. Radwan,
		26-10-'65	Eindhoven	Koos Verheul, J. v. d. Meer,
		21-11-'65	Amsterdam	P. v. Munster, J. v. Vlijmen,
		9-2-'66	VARA	P. v. Munster, J. v. Vlijmen,
		1-3-'66	Breda	K. Verheul, J. v. d. Meer,
		26-4-'66	Den Bosch	R. de Reede, H. ten Hacken,
		3-5-'66	Breda	R. de Reede, H. ten Hacken
		Introduzione e varianti (Partita for string quartet)	17-2-'66	AVRO
27-2-'66			Amsterdam	Gaudeamus-Kwartet,
11-3-'66	Bonn		Gaudeamus-Kwartet,	
12-3-'66	Utrecht		Gaudeamus-Kwartet.	
"Einst dem Grau..."	24-5-'65		Madrid	Ileana Melita met Ensemble o.l.v. J. M. Franco Gil,
	23-10-'65		Rotterdam	Ileana Melita met Haags Ensemble voor Nieuwe Muziek o.l.v. Elie Poslavsky,
	30-11-'65	Den Haag	"	
2-12-'65	Amsterdam	"		
3-12-'65	Rotterdam	"		
23-1-'66	AVRO	Ileana Melita en Radiokamer- orkest o.l.v. Francis Travis.		

Pour faire le portrait d'un oiseau	17-9-'65	Hilversum	Ileana Melita met ensemble o.l.v. Elie Poslavsky,
	30-12-'65	KRO	"
	13-3-'65	Amsterdam	Ileana Melita en Concertgebouworkest o.l.v. E. Poslavsky.
Töne aus der Ferne	15-11-'65	Amsterdam	Ileana Melita, Stanley Hoogland.
Sinfonietta	12-12-'65	AVRO	Radiokamerorkest o.l.v. Francis Travis.
Filmmuziek "Eiland"	1-2-'66	Utrecht	Ileana Melita met kamerorkest o.l.v. Ton de Kruyf.

Jos Kunst

Opdrachten: geen

Uitvoeringen:

Centrum van stilte	11-9-'65	Zwolle	Charles de Wolff.
Ijzer voor viool en piano	8-11-'65	Amsterdam	Will Eisma, Rob du Bois,
	25-2-'66	Münster	Will Eisma, Rob du Bois.
Centrum van stilte	16-3-'66	Utrecht	Charles de Wolff.

Enrique Raxach

Opdrachten:

van Mevr. Antoinette Vischer: een compositie voor clavecimbel.

Van Mej. Doc. Vermeyden: een compositie voor cello en piano.

Van "Ateneo de Madrid": een compositie voor kamerensemble.

Uitvoeringen:

Metamorphose II	20-5-'65	Utrecht	U.S.O. o.l.v. Paul Hupperts,
	8-10-'65	Berlijn	R.S.O. o.l.v. Francis Travis.
Fases	9-7-'65	Amsterdam	Gaudeamus-Kwartet,
	6-9-'65	Palermo	Societa Cameristica Italiana,
	5-11-'65	Leeuwarden	Gaudeamus-Kwartet,
	14-1-'66	Hilversum	Gaudeamus-Kwartet,
	29-1-'66	Noordwijkerhout	Gaudeamus-Kwartet,
	27-2-'66	Amsterdam	Gaudeamus-Kwartet,
	11-3-'66	Bonn	Gaudeamus-Kwartet,
	12-3-'66	Utrecht	Gaudeamus-Kwartet,
Estrofas	29-3-'66	Gent	Societa Cameristica Italiana,
	18-4-'66	Madrid	Societa Cameristica Italiana.
	13-12-'65	Madrid	Ensemble o.l.v. J. M. Franco Gil.
Fluxión	6-12-'65	Davis (USA)	New Music Ensemble o.l.v. Larry Austin.
Syntagma	17-10-'65	Donauschingen	SWF-Orchester o.l.v. Ernest Bour.
Tientos	11-9-'65	Zwolle	Charles de Wolff,
	16-3-'66	Utrecht	Charles de Wolff.

Joep Straesser

Opdrachten: geen

Uitvoeringen:

Mouvements pour orgue	11-9-'65	Zwolle	Charles de Wolff
22 Pages	14-9-'65	Hilversum	Radio Philharmonisch Orkest ol. v. Bruno Maderna.
Muziek voor hobo- kwartet	14-12-'65	AVRO	Nederl. Hobokwartet.
Alliages III	14-12-'65	AVRO	Edith Neuman, Jet Vriend. Charles de Wolff.
Mouvements pour orgue	14-12-'65	AVRO	Charles de Wolff.
Music for brass	16-2-'66	Utrecht	Koperkwartet van het Utrechts Conservatorium,
	17-4-'66	Zeist	Koperkwartet van het Utrechts Conservatorium.

SAMENWERKING

Stichting Donemus

De samenwerking met de Stichting Donemus was als van ouds.

Contactorgaan Electronische Muziek

Het contact en de samenwerking met het C.E.M. is bijzonder goed, evenals met de Studio voor Elektronische Muziek van de Rijksuniversiteit te Utrecht. De cursus, welke dit seizoen weer georganiseerd werd door de studio te Utrecht had 9 deelnemers, waaronder 4 Nederlanders, 2 Amerikanen, 1 Duitser, 1 Hongaar, 1 Japanner.

Stichting Combinatie van Utrechtse Muziekbelangen

In september 1965 werd de Combinatie van Utrechtse Muziekbelangen omgezet in een Stichting. Sedert kort maken het Utrechts Conservatorium en de Studio voor Elektronische Muziek van de Rijksuniversiteit te Utrecht ook deel uit van de Combinatie.

In het seizoen 1965/66 werden 6 concerten gegeven. Een extra concert is nog in voorbereiding, dit zal worden georganiseerd in samenwerking met onze Stichting.

Op het programma van dit bijzondere concert komen alleen werken van Gaudeamus-componisten voor.

Contactorgaan Hedendaagse Muziek

Enige besprekingen hebben weer plaats gehad om tot definitieve oprichting van dit contactorgaan te komen. Helaas was het merendeel van de gesprekspartners van mening, dat voortzetting geen zin heeft op dit moment. Wij betreuren deze gang van zaken.

Radio en Televisie

De medewerking welke ondervonden werd van de omroeporganisaties verdient ook dit jaar weer een bijzondere vermelding. Zonder deze medewerking zou de Internationale Muziekweek niet meer te realiseren zijn.

De concerten van de Internationale Muziekweek werden mogelijk gemaakt door de AVRO, KRO, VARA en VPRO.

Door de KRO-Televisie werd een uitzending aan het Internationaal Concours gewijd.

Bij de Internationale Muziekweek 1966 zal ook de VARA-Televisie medewerking verlenen en ons een concert aanbieden.

Evenals voorgaande jaren heeft ook dit jaar onze curator Carel Brons als schakel tussen onze Stichting en de omroeporganisaties gefungeerd, hetgeen van onschatbare waarde bleek.

Utrechts Conservatorium

Mede gezien het feit dat de Heer Johan van den Boogert, directeur van het Utrechts Conservatorium als secretaris zitting heeft in ons bestuur is het contact en de samenwerking met het Utrechts Conservatorium bijzonder hecht.

COLLEGIUM MUSICUM ULTRAJECTINUM

De Heer W. A. F. Maas heeft in zijn functie van algemeen directeur van de Stichting Gaudeamus ook het afgelopen verslagjaar weer deel uitgemaakt van het Collegium Musicum Ultrajectinum.

STEDELIJK MUSEUM

In het afgelopen verslagjaar werd in het Stedelijk Museum te Amsterdam een zestal concerten georganiseerd onder het motto "Muziek van nu", in samenwerking met de Stichting Gaudeamus, de Stichting Nieuwe Muziek, de Studio voor Elektronische Muziek van de Rijksuniversiteit te Utrecht en de Omroepvereniging VARA.

De concerten van het Gaudeamus-Kwartet op 27 februari en van de prijswinnaars van het Internationaal Concours voor vertolkers van Muziek van Onze Tijd op 27 maart werden door de Stichting Gaudeamus in deze serie ingebracht.

REPRESENTATIE

De representatieve verplichtingen en de contacten met andere organisaties vragen steeds meer tijd van de algemeen directeur.

Naast de aanwezigheid bij vele concerten en manifestaties in Nederland was de Stichting onder meer vertegenwoordigd in Darmstadt, Donaueschingen, bij het ISCM-Festival te Madrid, bij het Herfst-Festival te Warschau, bij de opening van de nieuwe opera te Dortmund, bij de Dagen van de Elektronische Muziek te Brussel en bij concerten o. a. in Mainz, Keulen, Bonn, Gent, Antwerpen en Berlijn.

PLANNEN VOOR HET SEIZCEN 1966/67

Internationale Muziekweek

De internationale Muziekweek 1966 zal plaats hebben van 26 september tot en met 3 oktober.

Het voorlopig programma ziet er als volgt uit:

26 september:	Sociéta Cameristica Italiana	Amsterdam
27 september:	Elektronisch concert	Utrecht
28 september:	Concert in de TV-Studio Bellevue te	Amsterdam
29 september:	Noordelijk Filharmonisch Orkest o.l.v. Charles de Wolff	Utrecht
30 september:	Orgel- en koorconcert	Utrecht
1 oktober:	Lezing door Luciano Berio	Utrecht
2 oktober:	excursie	
3 oktober:	Radio Kamerorkest ol.v. Roelof Krol	Hilversum

Internationaal Concours

Het Internationaal Concours voor vertolkers van Muziek van Onze Tijd 1967 zal plaats hebben van 16 tot en met 23 februari 1967 te Utrecht.

De jury zal bestaan uit: Johan van den Boogert (Nederland) - voorzitter,
Cathy Berberian (Italië),
André Rabot (Frankrijk),
Siegfried Palm (Duitsland),
Andrzej Dobrowolski (Polen).

Holland Festival

In het kader van het Holland Festival zal het Gaudeamus-Kwartet op 17 juni 1966 een concert geven met werken van Joep Straesser, Will Eisma, Ton de Kruyf, Toshiro Mayuzumi, Luciano Berio en Karl Amadeus Hartmann.